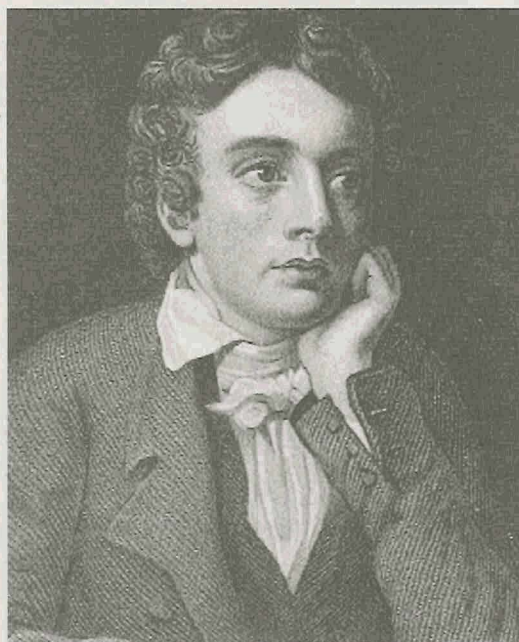

John Keats,
Thomas de
Quincey i Marcel
Schwob,
protagonistes de
tres miniatures
biogràfiques ARXIU

Com sobreviure en una sala d'espera

Com que en aquest país llegir és una extravagància, els dentistes i els metges en general tenen una responsabilitat afegida, ja que són legió els ciutadans que només accedeixen a la lectura a les sales d'espera. En efecte: molts pacients que es congreguen en aquests espais, una vegada repassats els quadres, les orles i els diplomes que hi decoren les parets, se senten envaïts per un *horror vacui* de tal magnitud que no tarden a precipitar-se sobre les revistes que alguna ànima caritativa ha deixat a la seva disposició. Certament, és cada vegada més habitual trobar-s'hi televisors, ràdios, fils musicals i altres dispositius que poden mitigar la sensació de tedi. Tant és: encara abun-

den les sales tradicionals on la feina de distreure els usuaris es reserva a les publicacions periòdiques.

Malauradament, els metges –podríem afegir-hi advocats, notaris i altres professionals que es fan esperar en sales d'aquesta mena– estan tan enfeïnats que no tenen temps de reflexionar sobre quines podrien ser les capçaleres idònies. Així, excepte honroses excepcions, predominen les revistes de moda i de xafarderia, com si: a) les dones només s'interessessin per aquesta franja d'interessos, i b) els homes no llegissin en absolut. Costaria molt afegir-hi revistes de poesia, de música, d'arquitectura?

Mentrestant, col·leccions com ara *Alpha*

Mini de l'editorial barcelonina Alpha Decay poden ajudar-nos a fer més suportables les estones d'espera. Sobretot perquè aquests volums, d'unes dimensions que els fan susceptibles de cabre en qualsevol butxaca (10 per 15 cm), no tenen un contingut lleuger, sinó al contrari: quan els hem acabat de llegir, podem reiniciar-ne la lectura amb la convicció que hi trobarem passatges saborosos que ens han passat per alt.

L'últim d'aquests volums és *Vidas conjeturales*, de Fleur Jaeggy, autora suïssa d'expressió italiana. Traduïdes amb elegància per Maria Àngeles Cabré, ens hi esperen les miniatures biogràfiques de tres autors molt respectables: Thomas de Quincey, John Keats i Marcel Schwob (ell, també, biògraf miniaturista). Fixem-nos en dues afirmacions sobre John Keats, perfectament rellegibles: “*Acaso su mirada fuera la de una sacerdotisa delfica presa de las visiones*”, “*Su don reside en no saber reunirse a sí mismo*”. Amb una mica de sort, paladejant frases com aquestes no ens adonarem que ens sotmeten a una panendoscòpia o ens empasten un queixal. La resta és silenci. ✨